

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/15/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010430
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6723010430.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Jána Bednára na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2026, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/79/2023 zo dňa 04. 11. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen zamieťa.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/79/2023 zo dňa 04. 11. 2025 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Okresnej prokuratúry Zvolen č. k. 1 Pv 36/22/6611-29 zo dňa 17. 07. 2023, pre prečin usmrtenie podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 17. 01. 2022 v čase o 10.39 hod. v železničnom traťovom úseku medzi železničnou stanicou Dobrá Niva a železničnou zástavkou Podzámčok na jednokoľajnej trati v km. 11.150, ako rušňovodič motorovej jednotky MV 95 56 7 812 021-8, radenom vo vlaku Os 6011, po prejení koľajového oblúku napriek dobrej viditeľnosti a rozhladu nevenoval dostatočne pozornosť sledovaniu trate, v dôsledku toho oneskorene spozoroval v koľajisku pohybujúcu sa osobu, ktorá mala na sebe oblečený železničarsky reflexný odev, použil zvukové výstražné znamenie, až následne zatiahol rýchločinné brzdenie, avšak z dôvodu krátkej vzdialenosti a rýchlosti vlaku už nedokázal zabrániť stretu vlaku s osobou poškodeného C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., C. E. XXXX/XX, zamestnanca spoločnosti ŽSR, Oblastné riaditeľstvo Zvolen, SMSÚ ŽTS TO Levice, pracovisko Šahy, ktorý v tom čase v danom úseku vykonával pravidelnú kontrolu trate, kde na základe znaleckého skúmania znalci z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pracovisko SLaPA Banská Bystrica určili ako bezprostrednú príčinu smrti poškodeného úrazovo – krvácajúci šok pri viacnásobných devastačných poraneniach tkanív a orgánov hrudnej a brušnej dutiny v príčinnej súvislosti po strete s osobným vlakom, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti uvedenému rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, ktoré následne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 15. 12. 2025. V dôvodoch odvolania uviedol, že toto podáva v neprospech obžalovaného. Poukázal na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, ktorý uviedol, že po výjazde z koľajového oblúka asi 80 metrov sa náhle objavila osoba pred vlakom. Dal návesť POZOR a použil rýchločinné brzdenie. Táto osoba vystúpila z koľajiska na ľavú stranu vedľa koľajiska a následne zmenila smer doprava a vošla pod ľavú stranu rušňa. Vyzeralo to akoby sa tejto osobe šmyklo. V inkriminovaný deň malo byť sychravé počasie, padal mrznúci dážď, fúkal silný vietor a bola zlá viditeľnosť. Počas jazdy mal pustené stierače a aj tak bola zlá viditeľnosť. Výpoveď obžalovaného o počasí mal potvrdiť aj svedok A. F., ktorý okrem iného uviedol, že viditeľnosť nebola ani 100 m, asi tak 50 m, do 100 m. V prípravnom konaní dokonca uviedol, že bola tma, pritom skutok sa stal o 10.39 hod. Prokurátor k tejto výpovedi obžalovaného uviedol, že takto prezentovaný pohyb poškodeného

nebol preukázaný. Pošmyknutie do koľajiska je v rozpore so závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, kde znalci ustálili, že poškodený sa v čase nárazu nachádzal vo vzpriamenej polohe. Taktiež prokurátor uviedol, že subjektívne vyjadrenie svedka o viditeľnosti nie je možné považovať za vierohodný a nestranný dôkaz o zlej viditeľnosti, keď v spisovom materiáli sa nachádzajú objektívne fotografie z miesta nehody tesne po skutku, ktoré preukazujú opak tvrdenia svedka a aj obžalovaného o viditeľnosti pričom skutočnosť uvádzané obžalovaným a svedkom F. ohľadom zlej viditeľnosti nepotvrdil ani vypočutý pracovník SHMÚ G. B. H.. Dodal, že zo zabezpečených fotografií je preukázaná viditeľnosť na 250 až 300 metrov tak, ako to konštatoval aj znalec, pričom je to doba jazdy 12,8 sekundy počas ktorej mohol obžalovaný urobiť včas účinné opatrenia na zabránenie stretu s poškodeným C. B.. Je preukázané, že obžalovaný urobil opatrenia na zabránenie stretu až vo vzdialenosti 51 metrov od zrážky, čo pri rýchlosti 70 km/h znamenalo, že poškodený mal iba 2,6 sekundy na to, aby opustil koľajisko. Taktiež ani podľa správy SHMÚ nebola zrážkomernou stanicou v I. J. spozorovaný výskyt ľadovice, teplota vzduchu bola v čase 10.39 hod. od 2,5 až 2,8 stupňa a vodorovná viditeľnosť na leteckej meteorologickej stanici Sliač bola 8 km. Poukázal na to, že aj táto správa svedčí o neobjektívnosti vyjadrení obžalovaného a svedka F. o viditeľnosti. Dodal, že z obhliadky miesta činu a fotodokumentácie vyplýva, že sa jedná o rovný úsek železničnej trate, žiadne kríky nezasahovali do koľajiska a viditeľnosť nebola zmenšená nepriaznivým počasím. V neposlednom rade poukázal prokurátor aj na závery doplnenia k znaleckému posudku, kde znalec stanovil viditeľnosť zamestnanca železníc v koľajisku zo stanovišťa rušňovodiča na 300 metrov, ktorá je dostatočná na bezpečné zastavenia vlaku z rýchlosti 70 km/h a zamedzenie stretu s osobou v koľajisku. V závere znaleckého posudku č. 01/2025 znalec len všeobecne konštatoval, že v prípade zhoršených podmienok viditeľnosti spôsobených kľáčaním, osoby, prekrytím reflexných prvkov alebo obmedzením výhľadu vegetáciou, by rušňovodič mal obmedzené podmienky a nedostatočnú vzdialenosť na včasné spozorovanie osoby v koľajisku. Prokurátor uviedol, že nebolo v konaní preukázané, že by osoba v koľajisku kľáčala, že by mala prekryté reflexné prvky alebo, že by výhľad rušňovodiča bol obmedzený vegetáciou. Prokurátor uviedol, že je nesporné, že poškodený mal v čase stretu na sebe reflexný odev a to, či mal oblečené aj reflexné nohavice nemalo zásadný vplyv na jeho viditeľnosť a včasné zabránenie stretu. Poškodený C. B. bol v čase nárazu vo vzpriamenej polohe a nemal dôvod byť v skrčenej polohe v kľaku, či kľúčom dotahovať matice koľají, nakoľko tento úsek nie je spájaný spojkami a maticami, ale je pozváraný v jeden celok. Obžaloba je toho názoru, že Okresný súd Zvolen po vykonanom dokazovaní nesprávne vyhodnotil dôkazy, preto navrhuje, aby krajský súd vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátorky okresnej prokuratúry sa vyjadril obžalovaný podaním doručeným okresnému súdu dňa 22. 12. 2025, v ktorom poukázal na to, že nikdy neuviedol, že sa poškodený šmykol, ale že to tak vyzeralo. Poukázal na zavádzanie zo strany prokurátora ohľadom záverov znaleckého posudku o polohe tela poškodeného v dobe nárazu, z ktorého záverov je zrejmé, že poškodený bol v čase zrážky s vlakom v pohybe. K nevierohodnosti a subjektívnosti tvrdení svedka o viditeľnosti a ich vyvrátení fotografiami z miesta nehody uviedol, že taktiež sa jedná o ničím nepodložené tvrdenia prokuratúry, pričom fotografie z miesta nehody boli vyhotovené 1 až 1,5 hodinu po zrážke a teda nemajú žiadnu výpovednú hodnotu o viditeľnosti v čase zrážky, a taktiež z výpovedí svedkov, ktorí urobili tieto fotografie nie je zrejmé, či sa čas uvedený na fotografiách zhoduje s časom, kedy boli tieto fotografie vyhotovené. Taktiež tvrdenia prokuratúry ohľadom výpovede pracovníka SHMÚ G. B. H., ktorý skutočnosť uvádzané obžalovaným a svedkom F. ohľadom zlej viditeľnosti nepotvrdil sa nezakladajú na pravde, nakoľko zo správy SHMÚ zo dňa 06. 03. 2025 vyplýva, že v uvedenej lokalite bývajú v januári často hmla a k zmene vodorovnej dohľadnosti môže dôjsť aj v krátkom čase. Práve tieto tvrdenia tento svedok potvrdil, keď uviedol, že k zmene dohľadnosti dochádza v krátkom čase a že vzhľadom k nedostatočným údajom o počasí nevie určiť či bola v čase a mieste zrážky hmla. Ani tvrdenia prokuratúry o viditeľnosti a možnosti urobiť včas účinné opatrenia na zabránenie stretu s poškodeným nie sú pravdivé, nakoľko znalec v rámci doplnku k znaleckému posudku č. XX/XXXX jednoznačne konštatoval, že obžalovaný nemohol zabrániť zrážke vlaku s poškodeným, preto je toto tvrdenie prokuratúry v rozpore s vykonaným dokazovaním a ide tu iba o účelové tvrdenie, ktoré nie je pravdivé. K správe SHMÚ uviedol, že to aká bola viditeľnosť na stanici Sliač nemôže preukazovať aká bola viditeľnosť v mieste a čase nehody, nakoľko Sliač sa nachádza viac ako 16 km od miesta nehody. Rovnako tak aj z tejto správy a z výpovede svedka H. vyplýva, že v mieste nehody bývajú v januári často hmla a k zmene viditeľnosti dochádza v krátkom čase. K obhliadke miesta činu obžalovaný uviedol, že nie je možné presne uviesť kedy boli vyhotovené jednotlivé fotografie (najskôr však 1 až 1,5 hodiny po nehode). Taktiež tieto neboli urobené v smere jazdy vlaku a to, že malo dôjsť dňa 24. 11. 2021 k orezaniu kríkov, nemá žiadny vplyv na to, že po nehode došlo k zlepšeniu viditeľnosti na trati z dôvodu ďalšieho orezania krovín,

čo je preukázané výpoveďou rušňovodiča A.. K státiu, či kľáčaniu a odevu poškodeného obžalovaný uvádza, že zo znaleckého posudku č. XX/XXXX jednoznačne vyplýva, že on nemohol zabrániť zrážke vlaku s poškodeným, nakoľko pri všetkých analyzovaných scenároch predpokladaná viditeľnosť osoby poškodeného v kofajisku pri rýchlosti 70 km/h klesá pod hodnotu potrebnú na zastavenie vlaku pred poškodeným. Dokonca znalec v rámci posudku uviedol, že v prípade osoby kľáčiacej s prekrytými reflexnými prvkami za dobrých svetelných podmienok je táto osoba ťažko rozoznateľná a splýva s okolím a za hmlu alebo šera teda pri zlej viditeľnosti sa táto postava úplne stratí, teda, že táto osoba je pre rušňovodiča nerozoznateľná a stupeň viditeľnosti osoby s prekrytými reflexnými prvkami je pri akýchkoľvek svetelných podmienkach veľmi slabý až žiadny. Skutočnosti, ktoré sú uvedené zo strany prokuratúry v podanom odvolaní sú v rozpore s vykonaným dokazovaním a nie sú schopné spochybniť závery okresného súdu v oslobodzujúcom rozsudku. Obžalovaný je toho názoru, že okresný súd správne vyhodnotil všetky dôkazy, keď ho oslobodil z pod obžaloby a v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie predmetného rozsudku. Obžalovaný poukázal na výsluch svedka A. F. a svedka G. B. H. ohľadom viditeľnosti v čase a na mieste nehody. Taktiež nebolo preukázané, že by obžalovaný nevenoval dostatočne pozornosť sledovaniu trate, nakoľko v čase nehody netelefonoval a ani nevykonával žiadnu inú činnosť s mobilným telefónom. Riadne sa venoval sledovaniu trate, riadeniu vlaku, obsluhovaniu prístrojov, ako aj vykonávaniu všetkých ostatných činností súvisiacich s riadením vlaku v zmysle príslušných predpisov. V ďalšom texte obžalovaný zopakoval, ako sa stala predmetná udalosť, a keby poškodený nevošiel pod vlak, tak by nedošlo k žiadnej nehode. Obžalovaný nemal ako nehode zabrániť, čo je v plne v súlade s vykonaným dokazovaním. Obžalovaný poukázal na to, že žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že by sa dňa 17. 01. 2022 o 10.39 hod. v kofajisku medzi železničnou stanicou Dobrá Niva a zastávkou Podzámčok nachádzala stojaca osoba v reflexnej veste skôr ako vo vzdialenosti približne 100 metrov pred prichádzajúcim vlakom. Vo veci nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by spochybňoval tvrdenia obžalovaného a svedka A. ohľadom zlepšenia viditeľnosti na trati. Taktiež to, že malo dôjsť k strojovému orezaniu kríkov v novembri 2021 nevyklučuje, že došlo po nehode k zlepšeniu viditeľnosti z dôvodu ďalšej úpravy krovín v okolí trate ako to uviedol svedok A.. Žiadnym dôkazom ani nebolo preukázané, že poškodený mal v čase zrážky oblečené aj reflexné nohavice. Rovnako nebolo preukázané v akej polohe sa nachádzal poškodený v čase príchodu vlaku, treba vychádzať zo zásady v pochybnostiach v prospech obvineného. Obžalovaný ďalej poukázal aj na to, že nebol informovaný o tom, že na železničnej trati v smere od železničnej stanice Dobrá Niva na Podzámčok bude pohybovať zamestnanec ŽSR. Na druhej strane však nebol zamestnanec ŽSR bol zo strany výpravcu železničnej stanice I. J. K. K. informovaný o aktuálnej dopravnej situácii, ako aj o meškajúcom vlaku OS 6011, teda presne vedel, kedy bude predmetný vlak prechádzať daným úsekom. Zistené skutočnosti preto nasvedčujú tomu, že k nehode došlo s najväčšou pravdepodobnosťou z dôvodu nedbanlivosti zo strany poškodeného. Taktiež poškodený išiel opačne ako mal pôvodne ísť, čo určite malo vplyv na vznik nehody. Obžalovaný v závere uviedol, že z vykonaných dôkazov je preukázané, že postupoval tak, ako v zmysle príslušných predpisov mal a nedopustil sa nedbanlivostného konania. Obžaloba neuniesla dôkazné bremeno a tvrdenia obžaloby nie sú v súlade s vykonaným dokazovaním. Okresný súd správne, jasne, úplne a zrozumiteľne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ako aj správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy jednotlivo i v ich súhrne. Preto považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a spravodlivý a navrhuje, aby krajský súd odvolanie Okresného prokurátora Zvolen v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné.

Dňa 26. 03. 2026 sa na Krajskom súde v Banskej Bystrici konalo verejné zasadnutie, na ktorom v konečnom návrhu prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje, aby krajský súd odvolaniu okresného prokurátora vyhovel, pričom v ďalšom poukázala na písomné odôvodnenie odvolania.

Naproti tomu obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a spravodlivý, okresný súd správne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie, a preto navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora, ako nedôvodné, zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by

odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nebolo podané dôvodne.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení týchto dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného zo spáchaného skutku, kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podstatnými námietkami prokurátora okresnej prokuratúry boli najmä skutkové okolnosti a vyhodnotenie dokazovania týkajúce sa pohybu poškodeného (pošmyknutie), viditeľnosti, počasia, reflexných prvkov a vegetácie v okolí trate. Krajský súd uzatvára, že všetky tieto námietky boli zodpovedané už v napadnutom rozhodnutí, kde poukazuje na jeho odôvodnenie na stranách XX, XX L. XX, na ktorých sa okresný súd týmito okolnosťami podrobne venuje.

K jednotlivým námietkam dáva krajský súd do pozornosti, že fotografie boli vytvorené minimálne 1 až 1,5 hodiny po nehode (taktiež nebolo preukázané, či sa čas na fotografiách zhoduje s časom ich vyhotovenia), čo výrazne sponchybňuje ich výpovednú hodnotu o viditeľnosti v čase zrážky. Ohľadom viditeľnosti zo správy SHMÚ vyplýva, že v januári bývajú v danej lokalite často hmly, k zmene vodorovnej dohľadnosti tak môže dôjsť v krátkom čase a keďže neexistujú dostatočné údaje o počasí, nie je možné bez pochybností určiť, či bola v čase a mieste zrážky hmla. Zároveň je nutné poukázať na to, že správa SHMÚ vychádza zo 16 km vzdialenej stanice. Skutočnosť, že dňa 24. 11. 2021 došlo k orezaniu krovín pri trati nemá žiadny vplyv na to, že po nehode mohlo dôjsť k zlepšeniu viditeľnosti, a to z dôvodu ďalšieho orezania týchto krovín. K polohe poškodeného a reflexným prvkom krajský súd uvádza, že nebolo v konaní preukázané, že poškodený stál a ani, že by mal na sebe reflexné nohavice, a že reflexná vesta nebola prekrytá kabátom alebo brašňou.

K týmto podstatným odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že sa splne stotožňuje s argumentáciou okresného súdu aj v časti dokazovania a hodnotenia dôkazov.

Okresný súd podrobne uviedol, ktoré dôkazy vykonal a čo z daných dôkazov zistil, pričom z vyhodnotenia vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti jednoznačne nevyplývalo, že by konanie opísané v skutkovej vete bolo trestným činom a preto pri existencii vážnych pochybností o jednoznačnej vine obžalovaného musel okresný súd tohto spod obžaloby oslobodiť.

Okresný súd tak nepovažoval za preukázané nad všetky rozumné pochybnosti, že skutok, ktorý sa obžalovanému v obžalobe kládie za vinu je trestným činom, a teda, že by sa obžalovaný trestného činu dopustil, a preto pri aplikácii zásady in dubio pro reo obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia

ESLP vo veci Helle verzus Fínsko zo dňa 19. 12. 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I.ÚS 56/01).

Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej ustálenej dôkaznej situácie, mal aj odvolací súd za to, že bolo v predmetnom prípade nevyhnutné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď obžalovaného v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodil, nakoľko jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností nebolo dokázané, že skutok je trestným činom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen, považujúc ho za nedôvodné, zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.